

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за грудень 2014 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 25.12.2014 N 62-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про державну службу"

Законом вносяться зміни до Закону України від 17.11.2011 № 4050-VI "Про державну службу", відповідно до якого перенесено набрання чинності цього Закону з 1 січня 2015 року на 1 січня 2016 року.

Закон набирає чинності з дня наступного за днем опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 30.12.2014).

2. Закон України

від 28.12.2014 N 71-VIII

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи

З метою проведення податкової реформи Законом вносяться суттєві зміни до Податкового кодексу України (далі – ПКУ), які зокрема, стосуються такого.

Законом передбачається скорочення кількості податків та зборів.

До загальнодержавних податків належать: податок на прибуток підприємств, податок на доходи фізичних осіб, податок на додану вартість, акцизний податок, екологічний податок, рентна плата, мито.

До місцевих податків належать: податок на майно, єдиний податок.

До місцевих зборів належать: збір за місця для паркування транспортних засобів, туристичний збір.

Основні зміни в оподаткуванні доходів фізичних осіб торкнулись зміни ставок оподаткування доходів, а також механізму оподаткування пасивних доходів.

Зокрема, відповідно до підпункту 164.2.19 ст.164 ПКУ встановлено, що суми пенсій (включаючи суму їх індексації, нараховану відповідно до закону) або щомісячного довічного грошового утримання, якщо їх розмір перевищує три розміри мінімальної заробітної плати (у розрахунку на місяць), встановленої на 1 січня звітного податкового року, підлягають оподаткуванню.

Відповідно до п.167.1 ст.167 ПКУ, ставка податку становить 15 відсотків бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) у тому числі, але не виключно у формі заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами, якщо база оподаткування для місячного оподаткованого доходу не перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року.

Якщо база оподаткування, яка визначена з урахуванням норм пункту 164.6 статті 164 цього розділу щодо доходів, зазначених в абзаці першому цього пункту, в календарному місяці перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, до суми такого перевищення застосовується ставка 20 відсотків.

Ставки податку на пасивні доходи до бази оподаткування встановлюються у таких розмірах (п. 167.5.1 ст.167 ПКУ):

20 відсотків – для пасивних доходів, у тому числі нарахованих у вигляді дивідендів по акціях та/або інвестиційних сертифікатах, що виплачуються інститутами спільного інвестування (крім зазначених у підпункті 167.5.2 цього пункту);

5 відсотків – для доходів у вигляді дивідендів по акціях та корпоративних правах, нарахованих резидентами – платниками податку на прибуток підприємств (крім доходів у вигляді дивідендів по акціях, інвестиційних сертифікатах, які виплачуються інститутами спільного інвестування);

Статтю 266 ПКУ щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки викладено в новій редакції, відповідно до якої, зокрема, визначено базу оподаткування об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, а саме:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), – на 180 кв. метрів.

Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 2 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

З 01.01.2015 розширено базу оподаткування військовим збором, до бази оподаткування включається не лише заробітна плата та платежі за цивільно-правовими договорами, а будь-які доходи, що включаються до бази оподаткування податком з доходів фізичних осіб. Ставку збору залишено в розмірі 1,5% (п.16¹ підрозділу 10 Перехідних положень ПКУ).

В новій редакції суттєво викладено розділ III Податкового кодексу України щодо порядку обчислення податку на прибуток.

Законом вносяться зміни, зокрема, до Бюджетного кодексу України, законів "Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування", "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців".

Закон набрав чинності з 1 січня 2015 року, крім окремих положень (опубліковано в газеті "Голос України" від 30.12.2014).

3. Закон України

від 28.12.2014 N 72-VIII

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням

Законом викладено в новій редакції статтю 39 Податкового кодексу щодо трансфертного ціноутворення, відповідно до якої запроваджується принцип "витягнутої руки".

Платник податку, який бере участь у контрольованій операції, повинен визначати обсяг його оподаткованого прибутку відповідно до принципу "витягнутої руки".

Обсяг оподаткованого прибутку, отриманого платником податку, який бере участь в одній чи більше контрольованих операціях, вважається таким, що відповідає принципу "витягнутої руки", якщо умови зазначених операцій не відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях.

Якщо умови в одній чи більше контрольованих операціях не відповідають принципу "витягнутої руки", прибуток, який був би нарахований платнику податків в умовах контрольованої операції, що відповідає зазначеному принципу, включається до оподаткованого прибутку платника податку.

Встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витягнутої руки" проводиться за методами, визначеними пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість.

Для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими операціями є:

а) господарські операції, які впливають на об'єкт оподаткування сторін (сторони) таких операцій, що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами;

б) господарські операції з продажу товарів через комісіонерів - нерезидентів.

Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на оподатковуваний дохід платника податків, зокрема, але не виключно:

операції з товарами, такими як сировина, готова продукція тощо;

операції з надання послуг;

операції з нематеріальними активами, такими як роялті, ліцензії, плата за використання патентів, товарних знаків, ноу-хау тощо, а також з будь-якими іншими об'єктами інтелектуальної власності;

фінансові операції, включаючи лізинг, участь в інвестиціях, кредитах, комісії за гарантію тощо;

операції з капіталом, включаючи купівлю чи продаж акцій або інших інвестицій, купівлю чи продаж довгострокових матеріальних і нематеріальних активів.

Господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 - 39.2.1.3 і 39.2.1.5 підпункту 39.2.1 цього пункту, визнаються контрольованими, якщо одночасно виконуються такі умови:

загальний обсяг доходу платника податків та/або його пов'язаних осіб від усіх видів діяльності, що враховується під час визначення об'єкта обкладення податком на прибуток підприємств, перевищує 20 млн. гривень за відповідний податковий (звітний) календарний рік;

обсяг групи таких господарських операцій платника податків та/або його пов'язаних осіб з одним контрагентом перевищує 1 млн. гривень (без урахування податку на додану вартість) або 3 відсотки доходу, що враховується під час визначення об'єкта обкладення податком на прибуток підприємств, платника податків за відповідний податковий (звітний) рік.

Закон набирає чинності 1 січня 2015 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 30.12.2014).

4. Закон України від 28.12.2014 N 76-VIII

Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України

Законом вносяться зміни до ряду законодавчих актів, зокрема, стосуються наступного.

Вносяться зміни до Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (до статей 129, 138, 149, 150), відповідно до яких тепер гарантії суддівської винагороди визначаються виключно цим Законом, посадовий оклад судді місцевого суду встановлюється у розмірі 10 мінімальних заробітних плат.

Судді з моменту закінчення його повноважень до моменту прийняття рішення про його звільнення (відставку) здійснюється виплата суддівської винагороди у розмірі однієї мінімальної заробітної плати у розрахунку за повний календарний місяць.

Пенсії та щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у розмірі 60 відсотків грошового утримання судді, з якого було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року - страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, який працює на відповідній посаді.

Загальна чисельність працівників апаратів судів не може перевищувати величину, визначену із розрахунку 3,7 посади працівників на одну посаду судді, виходячи із загальної кількості посад суддів в цілому у місцевих та апеляційних судах. Загальна чисельність працівників апаратів судів не може перевищувати величину, визначену із розрахунку 4 посади працівників на одну посаду судді.

Пунктом 10 Прикінцевих положень цього Закону встановлено, що у 2015 році максимальний місячний розмір заробітної плати, зокрема, членів Кабінету Міністрів України, прокурорів, працівників державних органів, інших

бюджетних установ, суддівської винагороди обмежується 7 розмірами мінімальної заробітної плати, а при скороченні чисельності працівників - 10 розмірами мінімальної заробітної плати (виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги для оздоровлення, матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань та оплата часу щорічної відпустки не враховується у зазначеному максимальному розмірі).

Вносяться зміни до Закону України "Про державну службу" (до статей 31, 37, 37¹), зокрема, пенсія державним службовцям призначається в розмірі 60 відсотків суми їх заробітної плати, з якої було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року - страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України.

Також Законом вносяться зміни до законів України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування", "Про зайнятість населення", "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" та інші.

Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року, крім пункту 42 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 25 квітня 2015 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 31.12.2014).

5. Закон України

від 28.12.2014 N 77-VIII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування загальнообов'язкового державного соціального страхування та легалізації фонду оплати праці

Законом передбачено створення Фонду соціального страхування України з метою гарантування прав, обов'язків та гарантій застрахованих осіб щодо отримання матеріального забезпечення в разі тимчасової втрати працездатності, настання нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності та медичного страхування. До створення Фонду соціального страхування України та його робочих органів, роботу за зазначеними напрямками продовжують забезпечувати – робочі органи Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності та робочі органи Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України.

Статтею 20 Закону передбачено, що за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності надаються такі види матеріального забезпечення та соціальних послуг, як допомога по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною), допомога по вагітності та пологах, допомога на поховання (крім поховання пенсіонерів, безробітних та осіб, які померли від нещасного випадку на виробництві), оплата

лікування в реабілітаційних відділеннях санаторно-курортного закладу після перенесених захворювань і травм.

Зміни внесено і в частині розміру допомоги по тимчасовій непрацездатності в залежності від страхового стажу. Так, розмір допомоги становить:

- 1) 50 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж до трьох років;
- 2) 60 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж від трьох до п'яти років;
- 3) 70 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж від п'яти до восьми років;
- 4) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж понад вісім років;
- 5) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, віднесеним до 1 - 4 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; одному з батьків або особі, що їх замінює та доглядає хвору дитину віком до 14 років, яка потерпіла від Чорнобильської катастрофи; ветеранам війни та особам, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"; особам, віднесеним до жертв нацистських переслідувань відповідно до Закону України "Про жертви нацистських переслідувань"; донорам, які мають право на пільгу, передбачену статтею 10 Закону України "Про донорство крові та її компонентів".

Крім того, частиною 4 статті 19 Закону передбачені обмеження застрахованим особам, які протягом дванадцяти місяців перед настанням страхового випадку за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше шести місяців. Такі особи мають право на матеріальне забезпечення відповідно до цього Закону в наступних розмірах:

- 1) допомога по тимчасовій непрацездатності - виходячи з нарахованої заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески, але в розрахунку на місяць не вище за розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом у місяці настання страхового випадку;
- 2) допомога по вагітності та пологах - виходячи з нарахованої заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески, але в розрахунку на місяць не вище двократного розміру мінімальної заробітної плати та не менше за розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом у місяці настання страхового випадку.

Визнано таким, що втратив чинність Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням".

Законом вносяться зміни, зокрема, до Кодексу законів про працю України, законів України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування", "Про оплату праці".

Згідно із Законом з 1 січня 2015 року при нарахуванні заробітної плати або винагороди за цивільно-правовими договорами ставки ЄСВ, встановлені для роботодавців юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, застосовуються з коефіцієнтом 0,4, у випадку, якщо платником виконуються одночасно такі умови:

1) загальна база нарахування ЄСВ за місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід) та/або винагорода за цивільно-правовими договорами, в 2,5 рази або більше перевищує загальну середньомісячну базу нарахування ЄСВ платника за 2014 рік; або якщо загальна база нарахування ЄСВ не перевищує в 2,5 рази, або більше загальну середньомісячну базу нарахування ЄСВ платника за 2014 рік, то платник замість коефіцієнту 0,4 застосовує коефіцієнт, що розраховується шляхом ділення загальної середньомісячної бази нарахування ЄСВ платника за 2014 рік на загальну базу нарахування ЄСВ за місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід) та/або винагорода, за цивільно-правовими договорами (але в будь-якому випадку коефіцієнт не може бути менше 0,4);

2) середня заробітна плата по підприємству збільшилася мінімум на 30 % у порівнянні з середньою заробітною платою за 2014 рік;

3) середній платіж на одну застраховану особу після застосування коефіцієнта складе не менше ніж 700 гривень;

4) середня заробітна плата по підприємству складе не менше трьох мінімальних заробітних плат.

Крім цього, Законом встановлено, що з 1 січня 2016 року при нарахуванні заробітної плати або винагороди за цивільно-правовими договорами ставки ЄСВ, встановлені для роботодавців юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, застосовуються з коефіцієнтом 0,6. При цьому для застосування нового коефіцієнта платникові не потрібно буде дотримуватись умов, що встановлені для 2015 року. Отже, коефіцієнт зможуть застосувати всі роботодавці.

Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року, крім підпунктів 3, 5, 9 та 10 пункту 3 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 квітня 2015 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 30.12.2014).

6. Закон України

від 28.12.2014 N 78-VIII

Про заходи, спрямовані на сприяння капіталізації та реструктуризації банків

Закон спрямований на захист економічної безпеки держави, посилення фінансової спроможності банківської системи України та підвищення рівня довіри до неї і поширюється на банки, що потребують додаткової капіталізації.

Банк, який за результатами діагностичного обстеження, проведеного за власний рахунок із залученням однієї з аудиторських фірм, визначених Національним банком України, потребує додаткової капіталізації (далі - банк), зобов'язаний здійснити капіталізацію банку та/або реструктуризацію, реорганізацію банку з метою забезпечення дотримання банком показника

достатності капіталу першого рівня у розмірі не менше 7 відсотків з урахуванням необхідності дотримання нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу у розмірі не менше 10 відсотків та показника достатності капіталу першого рівня у розмірі не менше 4,5 відсотка, розрахованих за базовим та песимістичним макроекономічними сценаріями відповідно на період 2014 - 2016 років.

Банк у строк, встановлений Національним банком України, зобов'язаний подати на затвердження Національному банку України програму капіталізації банку або план реструктуризації банку.

Капіталізація, реорганізація банку здійснюється за спрощеною процедурою, яка передбачає, що:

1) повідомлення про проведення загальних зборів учасників банку для прийняття рішень, необхідних для проведення капіталізації, публікується в офіційному друкованому органі згідно з вимогами законодавства України про акціонерні товариства не менше ніж за п'ять робочих днів до дати проведення загальних зборів;

2) учасники банку та інвестори, які мають намір набути/збільшити істотну участь у банку, звільняються від обов'язку попередньо повідомляти про свої наміри Національний банк України;

3) учасникам банку надається переважне право на придбання акцій додаткової емісії;

4) договори з учасниками банку та інвесторами про купівлю-продаж акцій укладаються у строк до двох робочих днів після прийняття загальними зборами учасників банку рішення про збільшення або зменшення статутного капіталу банку. Учасники та інвестори зобов'язані здійснити повну оплату акцій відповідно до умов розміщення у строк до п'яти робочих днів з дати укладення договорів про купівлю-продаж акцій. Учасники та інвестори повинні відповідати вимогам Національного банку України щодо бездоганної ділової репутації;

5) дата подання заяви, рішення про капіталізацію банку, у тому числі про збільшення або зменшення статутного капіталу банку, змін до статуту банку та статуту банку- правонаступника, проспекту емісії до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації випуску акцій та проспекту емісії;

6) дата подання змін до статуту банку, статуту банку- правонаступника на погодження Національному банку України та на реєстрацію державному реєстратору вважається відповідно датою їх погодження Національним банком України та датою реєстрації державним реєстратором;

7) дата подання документів для реєстрації випуску акцій банку до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації звіту про розміщення цінних паперів;

8) Антимонопольний комітет України надає висновок та/або дозвіл на концентрацію не пізніше двох робочих днів з дня подання банком відповідних документів;

9) Національний банк України погоджує кандидатури керівників банку, у капіталізації якого бере участь держава, не пізніше двох робочих днів з дня подання Міністерством фінансів України відповідних документів, що відповідають вимогам Національного банку України;

10) Національний банк України надає попередній дозвіл та затверджує план реорганізації банку за рішенням власників не пізніше двох робочих днів з дня подання банком відповідних документів, що відповідають вимогам Національного банку України;

11) Національний банк України приймає рішення про надання банківської ліцензії, генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій банку, створюваному в результаті злиття, за умови відповідності його вимогам Національного банку України, протягом двох тижнів з дня подання банком відповідних документів, що відповідають вимогам Національного банку України.

Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім підпункту "г" підпункту 2 та підпункту 5 пункту 10 цієї статті, які набирають чинності одночасно з набранням чинності Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Цей Закон, крім пунктів 5, 6, 9 та 10 цієї статті, діє до прийняття Верховною Радою України у зв'язку із стабілізацією фінансово-економічної ситуації в Україні рішення щодо втрати ним чинності, але не пізніше ніж до 1 січня 2017 року.

На банки, у яких держава володіє акціями в обсязі не менше ніж 75 відсотків плюс одна акція (крім державних банків), банки, в яких діагностичне обстеження на вимогу Національного банку України не проводилося, поширюються положення статті 2 цього Закону, а також, за умови відповідності визначеним Національним банком України критеріям, положення статті 5 цього Закону.

Капіталізація банку, у якому держава володіє часткою понад 75 відсотків (крім державних та санаційного банку), здійснюється за результатами діагностичного обстеження, а також аналізу господарсько-фінансової діяльності банку з урахуванням положень статті 2 цього Закону.

На час дії цього Закону запроваджується мораторій на:

розподіл чистого прибутку банку (нарахування, виплати дивідендів, у тому числі за привілейованими акціями), крім розподілу чистого прибутку для збільшення статутного капіталу банку та формування резервного фонду, сплати до Державного бюджету України дивідендів банками з державною часткою в розмірі, пропорційному державній частці у їх статутних капіталах;

викуп банком розміщених ним акцій.

Вносяться зміни до законів України "Про Національний банк України", "Про банки і банківську діяльність", "Про виконавче провадження", "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Закон набрав чинності з 30.12.2014 (опубліковано в газеті "Голос України" від 30.12.2014).

7. Закон України

від 28.12.2014 N 79-VIII

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин

Законом в рамках проведення реформи впроваджується нова схема міжбюджетних відносин, в зв'язку з цим до Бюджетного кодексу України вносяться суттєві зміни.

Зокрема, тепер міжбюджетні трансферти поділяються на:

1) базову дотацію (трансферт, що надається з державного бюджету місцевим бюджетам для горизонтального вирівнювання податкоспроможності територій);

2) субвенції;

3) реверсну дотацію (кошти, що передаються до державного бюджету з місцевих бюджетів для горизонтального вирівнювання податкоспроможності територій);

4) додаткові дотації.

У Державному бюджеті України передбачатимуться також такі трансферти місцевим бюджетам, як:

- освітня субвенція;

- субвенція на підготовку робітничих кадрів;

- медична субвенція;

- субвенція на забезпечення медичних заходів окремих державних програм і комплексних заходів програмного характеру;

- субвенція на фінансування заходів соціально-економічної компенсації ризику населення, яке проживає на території зони спостереження;

- субвенція на проекти ліквідації підприємств вугільної і торфодобувної промисловості й утримання водовідливних комплексів у безпечному режимі на умовах співфінансування (50 відсотків);

- інші додаткові дотації та субвенції.

Вводяться норми щодо горизонтального вирівнювання податкоспроможності місцевих бюджетів, які здійснюються окремо за надходженнями податку на прибуток підприємств та податку на доходи фізичних осіб з урахуванням передбачених для цього параметрів.

Також Законом встановлено, що норми і положення частини третьої статті 69, статті 129, частини першої статті 144 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", законів України "Про державну службу", статті 16 Закону України "Про запобігання корупції" та інших законів застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Установити, що у 2015 році у разі утворення нових державних органів, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України безпосередньо, Кабінет Міністрів України може визначати такі державні органи головними розпорядниками коштів державного бюджету (відповідальними виконавцями бюджетних програм) та відкривати їм нові бюджетні програми відповідно до частин шостої та восьмої статті 23 цього Кодексу

Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 30.12.2014), крім:

абзацу восьмого підпункту 3 пункту 40 та абзаців сьомого і восьмого підпункту 2 пункту 43 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2017 року;

абзаців другого і третього підпункту 4 пункту 63 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2016 року;

пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

8. Закон України

від 28.12.2014 N 80-VIII

Про Державний бюджет України на 2015 рік

Законом визначено державний бюджет на 2015 рік:

доходи Державного бюджету України у сумі 475.939.248,7 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України - у сумі 451.881.852,5 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 24.057.396,2 тис. гривень, згідно з додатком N 1 до цього Закону;

видатки Державного бюджету України у сумі 527.893.651 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України - у сумі 502.047.280,5 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 25.846.370,5 тис. гривень;

повернення кредитів до Державного бюджету України у сумі 4.025.821,3 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України - у сумі 2.015.454,7 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 2.010.366,6 тис. гривень;

надання кредитів з Державного бюджету України у сумі 15.741.019 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України - у сумі 1.652.631,1 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 14.088.387,9 тис. гривень;

граничний обсяг дефіциту Державного бюджету України у сумі 63.669.600 тис. гривень, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України - у сумі 49.802.604,4 тис. гривень та граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 13.866.995,6 тис. гривень, згідно з додатком N 2 до цього Закону.

Статтею 7 Закону встановлено на 2015 рік:

прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня 2015 року - 1176 гривень, з 1 грудня - 1330 гривень,

для дітей віком до 6 років: з 1 січня 2015 року - 1032 гривень, з 1 грудня - 1167 гривень,

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2015 року - 1286 гривень, з 1 грудня - 1455 гривень,

працевдатних осіб: з 1 січня 2015 року - 1218 гривень, з 1 грудня - 1378 гривень,

осіб, які втратили працевдатність: з 1 січня 2015 року - 949 гривень, з 1 грудня - 1074 гривні.

Статтею 8 встановлено у 2015 році мінімальну заробітну плату:

у місячному розмірі: з 1 січня - 1218 гривень, з 1 грудня - 1378 гривень.

Також Законом передбачено скорочення видатків на утримання судів та встановлено, що норми і положення частини третьої статті 69 (щодо оплати спеціальної підготовки кандидата на посаду судді), статті 129 (щодо суддівської винагороди), частини першої статті 144 (щодо оплати праці працівників апаратів судів, ДСА, ВККСУ, НШСУ) Закону України "Про судоустрій і статус суддів", а також положення Закону України "Про державну службу" застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 31.12.2014).

9. Закон України

від 28.12.2014 N 68-VIII

Про внесення змін до пункту 3 розділу VIII "Прикінцеві положення" Закону України "Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків" щодо продовження строку мораторію на відчуження гуртожитків

Законом продовжено мораторій на відчуження (крім передачі у комунальну власність відповідних міських, селищних, сільських рад) гуртожитків на строк не менше одинадцяти років, тобто до 1 жовтня 2019 року.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 13.01.2015).

10. Закон України

від 25.12.2014 N 63-VIII

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей уточнення податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість у разі застосування податкового компромісу

Розділ XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України доповнено підрозділом 9², що врегульовує механізм уточнення податкових

зобов'язань з податку на прибуток та податку на додану вартість під час застосування процедури податкового компромісу. Змінами, зокрема, передбачається:

- подання платниками податків за добровільним рішенням уточнених розрахунків податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість за будь-які податкові періоди до 1 квітня 2014 року;

- сплату платником податків при застосуванні процедури податкового компромісу 5 % від суми задекларованих або визначених у податковому повідомленні-рішенні податкових зобов'язань;

- сума погашеного податкового зобов'язання з податку на прибуток та/або податку на додану вартість в розмірі 95 відсотків внаслідок застосування податкового компромісу не враховується для визначення об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств;

- чітку процедуру досягнення податкового компромісу загальною тривалістю до 70 календарних днів. При цьому, загальний термін можливості прийняття рішення платником податків про застосування процедури податкового компромісу складає 90 календарних днів з дня набрання чинності цим законом;

- заявницький характер процедури податкового компромісу щодо розміру сплати, видів податків та термінів застосування щодо неузгоджених сум податкових зобов'язань, які знаходяться у процедурах судового та/або адміністративного оскарження та іншими податковими повідомленнями-рішеннями, податкові зобов'язання за якими не узгоджені;

- поширення процедури податкового компромісу на випадки, коли у платника податків розпочата документальна податкова перевірка або складено акт на наслідки такої перевірки. У таких випадках платник податків за своїм рішенням може подати уточнюючі розрахунки податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість.

Вносяться зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо звільнення платників податків від адміністративної та кримінальної відповідальності, а також можливості застосування процедури примирення сторін в рамках адміністративного судочинства при застосуванні податкового компромісу.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 16.01.2015).

Укази Президента України:

1. Указ Президента України

від 16.12.2014 №933/2015

Про внесення змін до Порядку проведення спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування

Указом внесено зміни до Порядку проведення спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого Указом Президента України від 25 січня 2012 року N 33.

Нормативним актом доповнюються положення, зокрема, щодо проведення спеціальної перевірки.

Спеціальна перевірка відомостей при прийнятті на військові посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, для доукомплектування Збройних Сил України та інших військових формувань військовослужбовцями у разі виникнення кризової ситуації, що загрожує національній безпеці України, оголошення рішення про проведення мобілізації та (або) введення правового режиму воєнного стану здійснюється з урахуванням вимог частини четвертої статті 20 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу".

У разі якщо кандидат претендує на посаду, щодо якої здійснюються заходи з очищення влади (люстрації) відповідно до Закону України "Про очищення влади", разом із заявою про призначення також подається письмова згода кандидата на проведення перевірки, передбаченої Законом України "Про очищення влади".

Указ набирає чинності з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 17.12.2014).

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2014 N 722

Деякі питання надання інформації про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено:

Порядок доступу посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, судів, органів внутрішніх справ, органів прокуратури, органів Служби безпеки, нотаріусів, адвокатів до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;

Порядок надання фізичним та юридичним особам інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Установлено, що до 1 жовтня 2015 р. до укладення договору про надання доступу до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та отримання електронного цифрового підпису для роботи з Державним реєстром прав суди, органи місцевого самоврядування, органи внутрішніх справ, органи прокуратури, органи доходів і зборів, органи Служби безпеки та інші органи державної влади (посадові особи) мають право отримувати інформаційну довідку з Державного реєстру прав у паперовій формі як за об'єктом нерухомого майна, так і за суб'єктом права на нього на підставі письмового запиту, форму та

вимоги до заповнення якого встановлює Міністерство юстиції. В інформаційній довідці зазначається інформація, наявна в Державному реєстрі прав, залежно від змісту запитуваної інформації.

Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2015 р., крім абзацу другого пункту 5 Порядку надання фізичним та юридичним особам інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, затвердженого цією постановою, який набирає чинності з 1 березня 2015 року.

2. Постанова Кабінету Міністрів України

від 24.12.2014 N 724

Деякі питання Державної регуляторної служби України

Кабінет Міністрів України цією постановою утворив Державну регуляторну службу України, реорганізувавши шляхом перетворення Державну службу України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва та затвердив Положення про Державну регуляторну службу України.

Державна регуляторна служба України (ДРС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України і який реалізує державну регуляторну політику, політику з питань нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, ліцензування та дозвільної системи у сфері господарської діяльності та дерегуляції господарської діяльності.

ДРС є спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування та дозвільної системи у сфері господарської діяльності.

3. Постанова Кабінету Міністрів України

від 29.12.2014 N 718

Про внесення змін до Порядку подання фінансової звітності

Постановою Кабінету Міністрів України внесено зміни до Порядку подання фінансової звітності, якими визначено, що у разі коли організація діяльності органів державної статистики, органів Казначейства та інших органів, до яких подається фінансова звітність, припинена (порушена) у зв'язку з тимчасовою окупацією території та/або проведенням АТО, підприємства, розміщені на такій території, подають фінансову звітність після відновлення звичайної діяльності зазначених органів або відповідним органам в населених пунктах, на території яких такі органи здійснюють повноваження в повному обсязі.

Крім цього, передбачено, що підприємства, які розміщені на тимчасово окупованій території та/або на території проведення АТО або структурні підрозділи (відокремлене майно) яких перебувають на такій території, проводять інвентаризацію у разі можливості безпечного та безперешкодного доступу уповноважених осіб до активів, первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку, в яких відображені зобов'язання та власний капітал підприємств.

У річній фінансовій звітності інформація про активи, до яких неможливо забезпечити безпечний та безперешкодний доступ, та зобов'язання і власний капітал, які не можуть бути документально підтвержені у зв'язку з відсутністю доступу до відповідних первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку, відображається за даними бухгалтерського обліку.

Зазначені підприємства зобов'язані провести інвентаризацію станом на перше число місяця, що настає за місяцем, в якому з'явилася можливість доступу до активів, первинних документів і реєстрів бухгалтерського обліку, та відобразити результати інвентаризації у бухгалтерському обліку відповідного звітного періоду.

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

**1. Наказ Міністерства фінансів України
від 24.11.2014 №1162**

Про затвердження Порядку обліку платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та Положення про реєстр страхувальників

Наказом Міністерства фінансів України затверджено Порядок обліку платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та Положення про реєстр страхувальників.

Цим Порядком визначаються питання взяття на облік, внесення змін до облікових даних та зняття з обліку платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у територіальних органах Державної фіскальної служби України, надання фіскальним органам відомостей про клас професійного ризику виробництва Фондом соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, надання Пенсійному фонду України та фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування даних про взяття/зняття з обліку платників єдиного внеску.

Наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування (Офіційний вісник України, 2014, N 99 (19.12.2014), ст. 2937).

19.01.2015